

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙

จดจ่อในสติให้มาก

ก่อนจั่งหัน

พระให้ตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติความพากเพียร สติเป็นพื้นฐาน ความเพียรอยู่กับสติ สติเป็นพื้นฐานสำคัญมาก ไม่ว่าจะกิจนอกการในอะไรสติเป็นสำคัญมาก ถ้าเปลอสติ แพล็บผิดแล้วๆ สติจึงสำคัญมาก การประกอบความพากเพียรถ้าใครมีสติเป็นพื้นฐาน ให้ติดต่อกันเนื่องกันอยู่แล้ว อยากรู้ก็ตั้งรากตั้งฐานภายในจิตใจได้ ถ้าสติไม่ตื่นนี้ทำอย่างไร ก็ไม่ได้เรื่อง เพราะสตินี้สำคัญที่เดียวเป็นแนวหน้าๆ ทำการทำงานอะไร จับนั้นจับนี้ อย่างเราทำนี่ สติต้องติดแนบตลอดๆ ความเพียรไม่เสีย กิเลสไม่เกิดในระยษนั้น ถ้าสติขาดไปเท่านั้นเสียไปหมดๆ

ผู้ประกอบความพากเพียรที่จะมีรากมีฐานโดยลำดับต้องอาศัยสติ ครูบาอาจารย์ ท่านสอนยังงี้ให้ยึดเป็นหลักเป็นเกณฑ์เอาไว้ เช่นคำบริกรรมคำใดก็ตามสติต้องติดแนบอยู่กับนั้น สติไม่เปลอกกิเลสเกิดไม่ได้ ถ้าเปลอเมื่อไรกิเลสเกิด เกิดแล้วออกไปเอาไฟมาเผาเรา ให้พากันจดจ่อในสติให้มาก ให้ถือสติเป็นสำคัญ งานการใดๆ ความเคลื่อนไหวไปมา ไม่ใช่คนตายก็ต้องเคลื่อนไหว สติมันรวดเร็วขนาดไหนวะ งานการอะไรที่สติจะไม่ทันไม่มีถ้าตั้งนะ ถ้าไม่ตั้งไม่เกิดประโยชน์ นอนตายอยู่เฉยๆ ไม่เกิดประโยชน์

อะไรจะรวดเร็วยิ่งกว่าสติกับปัญญา ตั้งสติให้ดี ทำการทำงานอะไรสตินี้ กลายเป็นสัมปชัญญะ รู้ตัวๆ ตลอดเวลา เฉพาะพระเราที่มีสติกับสัมปชัญญะเป็นพื้นฐาน สติจ่อลงในจุดที่ต้องการ สัมปชัญญะเวลาเคลื่อนไหวไปมาทำการงานนี้มีความรู้สึกตัวรอบตัวๆ ไม่ค่อยเปลอกก็เป็นการเป็นงาน ถ้าสติขาดเสียอย่างเดียวไม่เป็นท่า

ผมเห็นพระที่มาศึกษาอบรมกับวัดป่าบ้านตาดนี้ มีจำนวนหมื่นๆ แสนๆ ไม่ใช่ธรรมดา มากต่อมากๆ แต่องค์ใดที่จะปรากฏเด่นชัดในคุณธรรมสมความมุ่งหมายที่ผู้เทศน์เทศน์แทบเป็นแทบตายนั้นมิหรือไม่มีนั้นซิ ไปที่ไหนหายเจียบ จมลงทะเลๆ ให้กิเลสเหยียบเอาหมด ครูบาอาจารย์ผู้สอนที่ถูกต้องแม่นยำมีอยู่สมัยปัจจุบันนี้ก็ดี แต่การปฏิบัติของเราต่างหากมันเหลวไหลไม่ได้เรื่องได้ราว เช่นอย่างมาศึกษาอยู่ในวัดเป็นส่วนหยาบๆ นี่ก็เหมือนกัน ในส่วนหยาบตาดีให้ดี หูฟัง ให้สติติดๆ แล้วจะได้คติดัวอย่างไปทุกสิ่งทุกอย่างที่เข้ามาสัมผัสสัมพันธ์กับเรา ถ้าสติไม่มีแบบเหม่อๆ มองๆ ไปไหนไป ไม่เป็นท่านะ

เฉพาะวัดป่าบ้านตาดนี้พระต้องได้กวดเอาไว้ ให้อยู่ในระยะ ๓๐ หรือ ๔๐ ไม่น่าให้ มากมันจะเลอะเทอะ พระเลอะเทอะเลวที่สุดนะ โลกเลอะเทอะเป็นอย่างหนึ่ง ธรรมคือ พระเลอะเทอะนี้ดูไม่ได้ ขอให้ดูตัวเองให้ดีๆ อย่าเลอะเทอะ ดูตัวเองดีแล้วใครจะนับ ถือนับนับถือนั่นเรื่องนอก เรื่องของโลกเขา เรื่องของเรานั้นเป็นยังไง เรานับถือเรา หรือไม่นับถือเรา ถ้านับถือเราต้องเป็นผู้มีความเข้มงวดกวดขัน มีสติตั้งระมัดระวัง ตลอดเวลา นี่เรียกว่าเป็นผู้มีคุณค่าตลอดไป ถ้าขาดสติเสียอย่างเดียวแล้วไม่เป็นท่า

เวลานี้กิเลสกำลังเหยียบย่ำทำลาย เฉพาะเมืองไทยเราซึ่งเป็นเมืองพุทธแทบจะ ดูไม่ได้นะ พุดให้มันชัดๆ เลอะเทอะขนาดนั้น พระก็เลอะเทอะไปแบบหนึ่ง ขรวาสก็ เลอะเทอะไปแบบหนึ่ง จนดูกันไม่ได้เวลานี้ การพูดทั้งนี้ยกธรรมมาแสดง ว่าพวกเรา เหลวไหลไปด้วยกัน แม้ผู้เทศน์ก็ไม่ได้รับรองยืนยันตนว่าดีว่าดีอะไร แต่อาศัยธรรม มาเป็นเครื่องดำเนิน มาแนะนำสั่งสอนหมู่เพื่อน เราก็สอนทั้งเราสอนทั้งหมู่เพื่อน ประชาชนเรื่อยมาอย่างนี้ ให้พากันนำธรรมนี้ไปยึดไปปฏิบัติไม่ผิด

เรื่องของธรรมแล้วไม่ผิด เรื่องของกิเลสผิดวันยังค่ำ เคลื่อนไหวไปมาที่ไหนมี แต่ความผิดพลาดๆ เพราะเป็นเรื่องของกิเลส ถ้าเป็นเรื่องของธรรมมีศีลธรรม ปัญญา ธรรม เป็นสำคัญ ติดแน่นอยู่ที่ตรงไหนไม่ค่อยผิดพลาด เอาให้จริงให้จัง เราอยากเห็น พระทรงมรรคทรงผลตามหลักปฏิบัติที่พระพุทธเจ้าทรงสั่งสอนไว้แล้วโดยถูกต้อง ให้ นำไปปฏิบัติ ธรรมะที่สอนไว้แล้วไม่มีผิดพลาด มันผิดพลาดอยู่กับตัวเราผู้ดำเนินตาม ปลีกๆ แวะๆ ไปอย่างนั้น ไม่ตรงตามแนว มรรคผลจะมีมาจากไหน ไม่มี ถ้านอกเหนือไปจากธรรมวินัยที่พระองค์ทรงแสดงไว้แล้ว ไม่มีทางที่จะได้รับมรรครับผล

ขอให้ดำเนินตามธรรมวินัย ท่านบอกว่าพระธรรมและพระวินัยนั้นแลจะเป็น ศาสดาของเธอทั้งหลายแทนเราตถาคตเมื่อเราล่วงไปแล้ว นั่น ให้ยึดหลักธรรมหลัก วินัยก็เหมือนตามเสด็จพระพุทธเจ้าทุกฝีก้าวนั่นแหละ ถ้าห่างเหินจากธรรมวินัยแล้ว แหกไปทั้งนั้นไม่มีดีเลย ให้ยึดหลัก ให้มีศาสดา อยู่ที่ไหนให้มีศาสดาคือธรรมคือวินัย ติดแน่นตัวเองอยู่เสมอ แล้วจะดีวันดีคืนพระเรา

ทำไมตั้งไม่ได้พระ ตั้งหน้าตั้งตามาปฏิบัติเพื่อชำระกิเลส กิเลสมันใหญ่หนาแน่น ยิ่งกว่าครั้งพระพุทธเจ้ายังทรงพระชนม์อยู่หรือพวกเราจึงแก้ไม่ได้ พระพุทธเจ้า สวาท ทั้งหลายท่านแก้ท่านถอดถอนปราบปรามมันจนไม่มีอะไรเหลือในใจ เป็น สรณ คัจฉา มิ ของพวกเราเรื่อยมา มันเป็นกิเลสประเภทใด ก็กิเลสประเภทเดียวกันนี้ สติปัญญา เครื่องมือปราบมันก็เป็นแบบเดียวกันให้นำมาใช้ สำหรับผู้นำมาใช้สำคัญมาก นำธรรม นำวินัยเครื่องมือปราบกิเลสมาใช้ แต่ส่วนมากมีแต่ให้กิเลสปราบเอาๆ อยู่ที่ไหนมองไป ที่ไหนมีแต่กิเลสสับย่ำหัวคน หัวสัตว์โลก ดูไม่ได้นะ

นั่นละธรรมที่พระพุทธเจ้าทรงท้อพระทัย เวลาเป็นขึ้นในพระทัยแล้วมองดูโลก ท่านก็เคยเกิดกับโลกมาก็กับก็กลับ ไม่ได้คาดได้ฝันว่ามันจะเป็นดังที่หลังจากตรัสรู้แล้ว มองดูโลกจนจะดูไม่ได้เลยท้อพระทัย ไม่อยากสั่งสอนใคร เพราะธรรมชาติคือพระทัยที่บริสุทธิ์สุดส่วนนั้นเลิศเลอเกินกว่าที่โลกจะยึดได้เกาะได้ ท่านจึงท้อพระทัย

กิเลสเวลามันหนามันเอาให้ถอยหลังกรุดๆ นะกับบรรดากับธรรม ดีไม่ดีเห็นธรรมเป็นข้าศึก ชวนไปวัดไปวาเหมือนจะเอาไปฆ่า จะจูงไปฆ่า เรื่องไม่ดีทั้งหลายไม่ต้องบอกมันไหลไปเลยๆ ให้ดูหัวใจเจ้าของนะที่พูดนี้ ทุกคนมีหัวใจฟังทุกคน และความดีความดีนั่นแหละนี่เป็นอยู่ที่หัวใจทุกคน ธรรมที่จะนำมาปราบก็สอนเรียบบร้อยแล้วให้นำไปปราบ ถ้าอยากเป็นคนดีมีสาระให้มีความอบอุ่นแก่ตน ให้นำธรรมเข้าไปปฏิบัติ ถ้ามีแต่กิเลสล้วนๆ ตายทิ้งเปล่าๆ ไม่มีอะไรเป็นหลักเป็นเกณฑ์ที่จะยึดจะเกาะ โลกนี้รวนเร ควันนั้นควันนี้คว้าน้ำเหลวกันทั้งนั้น แทบมองไม่เห็นว่ามีผู้เกาะยึดติดสิ่งที่เป็นสารคุณคือธรรมภายในใจ มีน้อยมากนะ นอกนั้นเป็นเรื่องของกิเลสตีตลาดทั้งหมด

เวลานี้กิเลสกำลังเป็นเจ้าอำนาจบาตรหลวงใหญ่โตทีเดียว ไม่ว่าจะคนธรรมดา ไม่ว่าจะราชการงานเมืองเป็นชั้นๆ ตอนๆ กิเลสเป็นแนวหน้าๆ ไปทั้งนั้น เพราะฉะนั้น บ้านเมืองจึงหาความสงบร่มเย็นไม่ได้ สมบัติเงินทองข้าวของก็มีอยู่เต็มบ้านเต็มเมือง แต่ทำไมมันถึงอดอยากขาดแคลน เพราะผู้กินกิน ผู้กินกิน ผู้ไม่มีกินมันก็จะไปจะตาย นี่คือเรื่องของกิเลสได้เท่าไรไม่พอ ท้องอยากได้สักสิบท้องก็ยังไม่พอนะ ท้องเดียวนี้มันเต็ม เอามาอีกสิบท้องก็ยังไม่พอกับกิเลส

ความอยากของกิเลสนี้อยากมากหิวมาก แม่น้ำมหาสมุทรทะเลก็รำลือว่าเป็นแหล่งแห่งน้ำในโลก ไม่มีอะไรที่จะมากยิ่งขึ้นกว่าน้ำในมหาสมุทร มาเทียบกับ นตฺถิ ตณฺหมาสมา นที แม่น้ำคือความอยากความทะเยอทะยานของกิเลสตัณหาใหญ่โตยิ่งกว่าน้ำมหาสมุทรเป็นไหนๆ นั่นฟังซิ แล้วเราจะเอาอะไรไปให้มันพอละ แม่น้ำมหาสมุทรมีฝั่งมีแดน ส่วนกิเลสตัณหา แม่น้ำคือตัณหาความอยากความทะเยอทะยาน ไม่มีฝั่งมีแดน ให้เท่าไรเหมือนไฟได้เชื้อ ไส้เข้าไปแสดงเปลวจรดเมฆๆ

เราจะเอาความสุขเพราะความไม่อิ่มไม่พอวังตามกิเลส ตายทิ้งเปล่าๆ นะ ขอให้พิจารณา เอาอรรถธรรมแหละมาแก้กัน พระพุทธเจ้าสอนโลกด้วยธรรม ตรัสรู้ด้วยธรรม ความพออยู่กับองค์ศาสดา ธรรมเป็นธรรมสอนโลกที่แม่นยำที่สุด ขอให้พากันยึดเอาเป็นหลักเป็นเกณฑ์

ผมเองก็ไม่ค่อยได้แนะนำสั่งสอนหมู่เพื่อน โดยเฉพาะพระสงฆ์เหมือนแต่ก่อน สอนก็ปาไปอย่างนั้นแหละ ปาไปทางโน้นปาไปทางนี้ ไม่ทราบว่าจะถูกหรือไม่ถูก ปาไปอย่างนั้นแหละ แต่ก่อนสอนพระสอนจริง ๆ ถึงเวลาประชุมๆ ธรรมะจึงมีแต่ธรรมะสดๆ

ร้อน ๆ เด็ด ๆ ทั้งนี้ ควรจะเป็นคติได้เป็นอย่างดี แต่ทุกวันนี้คนที่มาเกี่ยวข้องกับเราก็คือ
 มาก ที่จะหาเวลาเวลามาสอนพระโดยเฉพาะก็ไม่ค่อยมี กำลังวังชาก็ลดลงเป็นลำดับ
 แทบจะเทศน์อะไรไปไม่ได้ ทุกวันนี้เทศน์ถึง ๔๐ นาทีนับว่าได้มากแล้วนะ แต่ก่อน
 ชั่วโมงกว่า ๆ ไปเทศน์ที่ไหนเป็นชั่วโมงกว่าตลอดมา เดียวนี้ถึง ๔๐ หรือ ๕๐ นาทีถือว่า
 ได้มาก นั่นละฟังเอาซิ มันลดลง ๆ อ่อนลง กำลังวังชาซึ่งเป็นเครื่องใช้ของธรรมอ่อน
 ลง ๆ ธรรมก็ออกไปตามกำลังของเครื่องมือ เครื่องมือไปไม่รอดธรรมก็แสดงออกไม่ได้
 ขอให้ทุก ๆ คนตั้งอกตั้งใจปฏิบัติ

ให้ยึดธรรมเกาะธรรมนะ อย่าเป็นบ้ากับกิเลสอย่างที่เคยเป็นมาแล้วนี้ นี่นับวัน
 ยิ่งกำเริบเลิบบ้านเข้ามานะ กิเลสพอกพูนหัวใจเอาไฟเผาหัวอก ๆ แต่ละหัวอก หัวอก
 ไหนที่มีน้ำอยู่ในนั้น น้ำดับไฟ มันมักจะดับไฟเผาทั้งเป็น ๆ ไม่ตายแต่ถูกเผา ก็คือ
 กิเลสเผาหัวอกสัตว์โลกนั่นแหละ ทั้ง ๆ ที่ยังไม่ตายก็เผา ธรรมดาสัตว์ตายแล้วค่อยเผา
 กัน อันนี้กิเลสเผาคนเผาทั้งเป็น พวกกันจำให้ดีนะ เอาละให้พร

อาหารที่ส่งเข้าไปในครัว ผู้จัดการอาหารในครัวให้มีผู้สำคัญ ๆ เป็นหัวหน้า
 จัดการอาหารแยกโน้นแยกนี้ในครัวนะ อย่าเห็นแก่ได้แก่เอาไม่ได้นะวัดนี้ไม่มี วัดนี้มี
 ไม่ได้ ให้มีความสม่ำเสมอทั้งหมด อดด้วยกัน อิ่มด้วยกัน เป็นตายด้วยกัน เรียกว่า
 ธรรม อย่าเห็นแก่ได้แก่กิน เห็นแก่ปากแก่พุงตัวเองโดยไม่มองคนอื่น อย่าให้เห็นนะ
 สำหรับวัดป่าบ้านตาด มีไม่ได้เรอบอก เพราะไม่เคยเป็นอย่างนั้นตลอดมา มีอะไรถึงกัน
 หมด ๆ จำให้ดีนะในครัวนะ มาสู่มื้อสู่มื้อห้ามาเต็มอยู่นั้น ที่เลอะเทอะมีไม่น้อยนะอยู่ข้าง
 ใน มาแอบอยู่นั่นละ แล้วสร้างความเลอะเทอะให้คนอื่นหนักใจหลังจั้งหัน

ตำรวจตระเวนชายแดนชุดวัดป่าบ้านตาด ร่วมทำบุญศูนย์ดวงตา สองหมื่นบาท
 ถ้วน เอาละหลวงตาเรียบร้อยแล้ว ที่นี้หลวงตาจะบริจาคให้ ต.ช.ด.ชุดดังกล่าวนี้
 กลับคืนตามเดิม (สาธุ)เวียงจันทน์เราจะพยายามให้ครบเครื่องมือตาเพราะขาด
 แคลนมากจริง ๆ คิดดูเวลานี้ได้ให้ไป ๑๖,๙๙๘,๕๕๐ แล้วเฉพาะตานะนี่ที่ให้
 เวียงจันทน์ เดียวนี้ยังไม่จุใจ เราไปร้อยเอ็ดมาคราวนี้ หลังจากนั้นจะไปเวียงจันทน์ ไป
 สอบถามเรื่องราวอะไรเรียบร้อยแล้วขาดเหลืออะไรนั้นละตกลงกันตอนนั้น ส่วนวัตถุ
 อาหารการกินต่าง ๆ นั้นเราจะว่าจะให้เขามารับเองดังที่เคยปฏิบัติมา เราจะเตรียมไว้ที่
 ศาลาใหญ่ให้เขามารับไป

ทางนั้นขาดแคลนมากก็คือโรงพยาบาล เฉพาะตารู้สึกว่าแทบจะไม่มี โห ทำไง
 เราจึงได้ให้ตามที่เขาเขียนรายการ ๆ นั้น ให้หมดทุกรายการเลย ดูเหมือน ๑๖ ล้านกว่า
 นะ นี่ก็ยังไม่ครบเฉพาะเครื่องทำตา ไปคราวนี้ก็ไปซ้ำตรงนี้อีก สั่งเครื่องมือตาอีก
 เท่าที่เราได้ออกแล้วเวลานี้มีโรงพยาบาลศูนย์อุดรนี้ ได้ให้สมบูรณ์เต็มที่แล้วตา ให้

สมบูรณ์มานานแล้วตั้งแต่เราไปผ่าตัดตาอยู่โรงพยาบาลรัตนิน หมออูทัยซึ่งเป็นลูกศิษย์
นั้นละ พอผ่าตัดมารู้สึกสว่างไสว ดาวดวงเล็กดวงน้อยเห็นหมดนะ นั้นละจากกรุงเทพ
มาอยู่วัด ๓ วันเท่านั้นละเข้าโรงพยาบาลศูนย์เลย

เชิญหมอและพยาบาลมาประชุมกันโดยด่วนเลยเชียว ตกกลางเป็นข้อเด็ดขาด
ด้วยกัน เราบอกกันเลย เด็ดขาดคือว่าหมอมจะได้ครบไหมถ้าเราเอาเครื่องมือทำตาม
ครบ เวลานี้ยังไม่ครบเขابอก แต่จะให้ครบถ้าเครื่องมือตาครบ เอาตรงนี้ละสำคัญ คือ
ให้หมอครบ คือหมอมันหลายแผนกตา แผนกต่างๆ กัน หมอเขาก็ยืนยันเพราะเขา
อยากได้อยู่แล้ว เขายืนยันคือเวลานี้ยังไม่ครบเพราะเครื่องมือยังไม่ครบ เราก็ถามว่าถ้า
เครื่องมือครบหมอมจะมาครบไหม เขาว่าครบข้างนั้นเลย เขาจะรับหา เอ้า ถ้างั้นเอาเลย
เราก็จะเอาให้ครบ สั่งแบบตุมกันเลย ทางนี้ก็เอาเด็ดไปเลยสั่ง หมอก็มาทัน

ตั้งแต่นั้นมาเขาก็ว่าสมบูรณ์ๆ แล้วเมื่อเร็วๆ นี้มาขออีก ๗ ล้าน มันสมบูรณ์
อะไรนี่นะเราว่า มาขออีก ๗ ล้าน เราก็ให้ทันทีเลย เพราะเราเปิดไว้แล้วว่าโรงพยาบาล
ศูนย์สำหรับตาไม่ต้องมาขอเรา ถ้าหากว่าหมอเห็นสมควรกับเครื่องมือใดแล้ว ให้หมอ
พิจารณาสั่งเองๆ เมื่อของตกมาแล้วหมอรับรองคุณภาพเครื่องมือว่าดีแล้ว ให้ส่งบิลมา
หาเรา แล้วเราจะส่งเช็คไปตามบริษัทต่างๆ ทำอย่างนี้เรื่อยมา สะดวกตลอด อูตร
เรียกว่าสมบูรณ์เต็มทีละ ไม่ให้ขาดแคลน เมื่อเร็วๆ นี้มาขออีก ๗ ล้านกว่า ว่าสมบูรณ์
แล้วทำไมมาอีก เขابอกเครื่องมือใหม่มาก็เลยมาขอ คือธรรมดาเขาจะสั่งได้เลย เพราะ
เราเปิดไว้แล้วว่าสำหรับตาแล้วไม่ต้องมาขอเรา ให้สั่งได้เลย แต่นี่มันถึง ๗ ล้านเขาก็
ต้องมาขอ เราก็ให้ทันทีเลย นี่เรียกว่าเรียบร้อยแล้ว

ศรีนครินทร์ ขอนแก่น ก็ให้ไป ๖ ล้าน ๘ แสน ไม่พอเครื่องมือตา บกพร่อง เอา
คนไข้มาให้โรงพยาบาลศูนย์เรื่อย ๆ เพราะโรงพยาบาลศูนย์อูตรสมบูรณ์แบบจริงๆ เรา
เป็นผู้ควบคุมเครื่องมือแพทย์ บอกไม่ให้บกพร่องเลย ที่นี้โรงพยาบาลศรีนครินทร์ไม่มี
สมบูรณ์ เขาเอาคนไข้มาให้โรงพยาบาลศูนย์เรื่อย ๆ โรงพยาบาลศรีนครินทร์ก็มาขอเรา
เราให้ไป ๖ ล้าน ๘ แสน นี่ก็ตา อูตร ขอนแก่น ไกลเคียงกันได้เครื่องมือตาเรียบร้อย
แล้ว

ที่นี้ก็ไปตั้งที่บุรีรัมย์ ๖ ล้าน เพชรบูรณ์ ๔ ล้าน พิษณุโลก ๙ ล้าน ๕ หมื่น
อุตรดิตถ์ ๕ ล้าน ๘ นี่สั่งแล้วทั้งนั้นเครื่องมือตา พอทราบจากวิทยุเท่านั้นปรับมาเลย
พอเราพูดวันนี้วันหลังมาถึงแล้วเรื่องตา เหล่านี้มีแต่มาถึงแล้วทั้งนั้น ยกทัพมาเลย
หมอผู้อำนวยการมาเลย มาแสดงความจำเป็นให้ทราบทุกสิ่งทุกอย่าง เราก็ให้ตามนั้นๆ
สำหรับเวียงจันทน์ ประเทศลาวปล่อยไม่ได้นั้นก็ดี จะต้องไปช่วยอีก เพราะฉะนั้นมา

จากร้อยเอ็ดแล้วจึงจะไปเวียงจันทน์เสียก่อน ไปถามดูเครื่องมือ ได้ความอย่างไรแล้วจะ
ให้เขามารับจากวัดเราอย่างที่เคยปฏิบัติมา

มานี้ก็ช่วยโลกทั้งนั้นๆ ถ้าพูดถึงเรื่องหนักเราหนักมากนะ แต่ความเมตตา มัน
หนุนไว้ หนักมันก็หนุนไว้จนได้นั้นแหละความเมตตาสาธยาย คิดดูซิฉันจ้งหันแล้ววัน
หนึ่งไปไหนท่านทั้งหลายทราบไม่ใช่หรือ ฉันจ้งหันไปไปแล้วนั้นนั้น ไปแล้วๆ เป็นอยู่
ในหัวใจไม่ได้บอกใครให้ทราบแหละ ฉันเสร็จแล้วก็ไปๆ สงเคราะห์โรงพยาบาลเป็น
ส่วนมาก ไปโรงนั้นไปโรงนี้ เดียวนี้โรงพยาบาลแต่ละโรงเราได้ให้โรงละสองหมื่น แต่
ก่อนให้แต่สิ่งของเต็มรถๆ เดียวนี้ไปถามดูถึงเรื่องค่าใช้จ่ายของเขาเดือนหนึ่งหมด
ประมาณเท่าไร โรงนั้นหมดเท่านี้ โรงนี้หมดเท่านี้ เราก็จ่ายเลย เลยให้โรงละสองหมื่น ไป
โรงไหนก็ให้โรงละสองหมื่นๆ ทุกโรงไปเลย

คนไข้หัวใจ ชีวิตจิตใจอยู่กับหมอว่าไง ที่นี้หมอจะก้าวได้ก็เพราะเครื่องมือ นั้น
ละสำคัญ เพราะฉะนั้นเครื่องมือเราจึงยอมติดหนี้ ที่อื่นเราไม่ติด ช่วยโลกมาตลอดแต่
เราก็มไม่เคยติดหนี้ใคร สำหรับโรงพยาบาลติดบอย เครื่องมืออันนี้มาจำเป็นอย่างนั้นๆ
เขามาชี้แจงเรื่องความจำเป็นของเครื่องมือ เครื่องมือแต่ละเครื่องนี้จำเป็นกับคนไข้มาก
น้อยเพียงไร เอาละที่นี้ ที่นี้เงินเราก็มไม่พอจะทำยังไง ซึ่งน้ำหนักของเครื่องมือแพทย์มี
น้ำหนักมากกว่าเรื่องติดหนี้ไม่ติดหนี้นี้ เอาๆ สั่งเลย ติดเรื่อย มันจำเป็นอย่างนี้ละ เรา
ไม่มีขนาดนั้นละฟังซิ

รำลือวัดป่าบ้านตาด การได้มาแห่งสมบัติทั้งหลายนี้ยอมรับว่าได้มา แต่เวลา
ออกไปนี้ เข้าเท่าไรออกเท่านั้นเป็นอย่างน้อย บางทีปากออกกว้างกว่า ติดหนี้เขาก็มี
เป็นอย่างนั้นละ ไม่มีเหลือในวัดนี้ เราทำทุกอย่างให้โลก เวลาเรามีชีวิตอยู่เราจะทำสุด
ความสามารถของเรา ไม่มีอะไรติดเนื้อติดตัวเราละ คิดดูซิผลสุดท้ายเวลาจะตายยัง
เขียนพินัยกรรมไว้แล้ว เวลาเราตายนี้บรรดาประชาชนทั้งหลายที่มีศรัทธาที่จะมา
บริจาคทานเพื่อเผาศพเรา เงินจำนวนเหล่านี้ให้ตั้งกรรมการขึ้น เก็บรักษาเข้มงวด
กวดขันให้ได้หมดเลย จากนั้นก็ยกอันนี้เข้าซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวง เราจะเผาด้วยไฟ
สมบัติเงินทองนี้ยังเป็นประโยชน์แก่ผู้มีชีวิต เราจะเอาเข้าสู่ทางจุดใหญ่ คือจะซื้อทองคำ
เข้าสู่คลังหลวง นี่เป็นวาระสุดท้าย เป็นอันว่าเลิก เลิกไปเลย

พูดด้วยความอาจหาญชาญชัยเต็มหัวใจมาได้ ๕๖ ปีนี้แล้ว เราหายสงสัยกิเลส
ตัวใดที่จะมาแฝงจิตไม่มี ความทุกข์ชนิดหนึ่งที่จะเข้าแทรกจิตก็ไม่มี ความทุกข์ทั้งหลาย
มาตามกิเลส สำหรับธาตุขันธ์ยกไว้ พระพุทธเจ้าพระอรหันต์ท่านก็มีการเจ็บไข้ได้ป่วย
ธรรมดา แต่ที่จะให้มีกิเลสเข้าแทรกให้เป็นความทุกข์ในใจของพระพุทธเจ้าและพระ
อรหันต์ไม่มี หมดโดยสิ้นเชิง นั้นละบรมสุขมีตลอด สอนโลกที่เต็มไปด้วยความ

เดือดร้อนจนวายเป็นพื้นเป็นไฟ สอนด้วยอรรถด้วยธรรมด้วยบรมสุขทั้งนั้น พระพุทธเจ้าพระอรหันต์ ท่านไม่มีทุกข์ไปเจือปนสอนโลกเลย ท่านมีแต่บรมสุขสอนโลกทั้งนั้นละ เลิศเลอขนาดไหนธรรม สอนโลกเป็นอย่างนั้น

นี่ก็เป็นวาระสุดท้ายในชีวิตของเรา จวนเข้ามาแล้ว ยิ่งเร่งทุกอย่างจวนเข้ามา ความเมตตาสงสารยิ่งหนาแน่นขึ้นมา ชีวิตจิตใจนี้ไม่ได้ห่วงใยอะไรสำหรับตัวเอง ห่วงเพื่อโลก เมื่อธาตุชั้นธัญมีชีวิตอยู่เคลื่อนไหวไปมา เช่นแนะนำสั่งสอนนี่ก็เป็นประโยชน์ จะชวนชวายเป็นทางไหนก็เป็นประโยชน์ทั้งนั้นเมื่อธาตุชั้นธัญยังมีอยู่ พอลมหายใจหมดแล้วหมดทันทีเลย อันนี้ละสำคัญที่สังเคราะห์สงหาเสียตั้งแต่บัดนี้

สำหรับวัดป่าบ้านตาดนี้เราพูดตรงๆ บอกไว้เลย เงินทองอะไรจะมีในบัญชีธนาคารบ้างอะไรบ้างนี้ เรามีเพื่อโลกทั้งนั้น เราไม่ได้มีเพื่อเรา ให้ท่านทั้งหลายจำเอาไว้ เวลาหลวงตาบัวตายอาจจะมีเงินอยู่ในบัญชีหลายแห่ง เป็นหลายล้านบาทอยู่อย่างนี้นะ เหล่านี้เพื่อความจำเป็น จุดไหนๆ ที่จะไปเอาอันไหนมาทุ่มเอามา จากบัญชีไหนๆ ทั้งนั้นละ สำหรับเราเราไม่มีเราไม่เอา พอ พอทุกอย่าง สามโลกธาตุนี้ปล่อยหมดโดยสิ้นเชิงไม่มีอะไรเหลือภายในใจ ปล่อยหมดแล้วบรมสุขขึ้นทันที เราไม่เคยมีทุกข์ภายในใจ แม้เม็ดหินเม็ดทรายไม่มี มีแต่บรมสุขตลอด

เรื่องธาตุเรื่องชั้นธัญยกไว้เป็นธรรมดาของสมมุติ เจ็บไข้ได้ป่วยปวดหัวตัวร้อนกันทั้งนั้น เป็นแต่เพียงว่าไม่เข้าถึงใจเท่านั้น มันขึ้นอยู่กับสภาพของชั้นธัญของสมมุติ กับวิมุตติจิตมันเข้ากันไม่ได้ เป็นหลักธรรมชาติอย่างนั้น เราจะทำเสีย การที่เราทำมานี้เหตุกับผลมันสมดุลกันทุกอย่าง เราจะเห็นได้ชัดในวงปัจจุบันที่ออกปฏิบัติธรรม เรียนหนังสืออยู่นั้นท่านพูดถึงเรื่องมรรคผลนิพพานในตำราๆ จิตมันตี๋มด้าๆ เข้าในมรรคผลนิพพาน ตี๋มด้าเข้าเรื่อย เรียนไปตูดตี๋มด้าเข้าไปเรื่อย จิตมันหนักเข้าไปที่จะได้มรรคผลนิพพาน จนกระทั่งเกิดความสงสัย

ทีนี้เวลาจะเอาจริง ๆ นะ กิเลสส่วนย่อยกิเลสมันจะแทรกเข้าไป ส่วนใหญ่พุ่งไปหามรรคผลนิพพานหมดแล้ว เชื้อแล้ว ส่วนย่อยมันมาแบ่งกิน เอ มรรคผลนิพพานจะมีอยู่หรือไม่ น้ำ นั้นเห็นไหม นี่ส่วนย่อยมันแบ่ง จะตัดทอนกำลังของเราลง เรียนไปความหนักแน่นเพื่อมรรคผลนิพพานมีมากเข้าๆ ทีนี้ส่วนย่อยมันมาแบ่งกิน เอ้ มรรคผลนิพพานจะมีหรือไม่ น้ำ นี่คือกิเลสมันจะแบ่งกิน จากนั้นมา เอ้า อันนี้เราจะศึกษากับครูบาอาจารย์องค์ใด ผู้เป็นเจ้าของแห่งสมบัติคือมรรคผลนิพพาน เป็นที่ลงใจแล้วมอบกายถวายตัวต่อท่าน เราจะเอาตายเข้าว่าเลยเพื่อมรรคผลนิพพานอย่างเดียว ให้ได้เป็นพระอรหันต์ในชาตินี้ว่างั้นเลย

พอหยุดจากเรียนปิ้งก็เข้าหาพ่อแม่ครูจารย์มัน ท่านก็ใส่เปรี้ยวๆ เต็มเหนี่ยว ได้มาอย่างเต็มหัวใจเลย พอหลังจากท่านประชุมแล้วออกมา ก็ไม่ได้ประชุมแหละ เป็นเหตุกับเรานี้ละ ที่พระจะมารวมกันมากๆ ได้ยินเสียท่านแว้วๆ ขึ้น ออกมาฟังอย่างตั้งใจแล้วก็มาถามตัวเอง เป็นยังไงวันนี้เรื่องสงฆ์มรรคผลนิพพานเป็นยังไงวันนี้ หายสงสัยหมด แม้มันจะมีเต็มหัวใจแต่ความเชื่อแนในมรรคผลนิพพานก็มีเต็มหัวใจด้วยกัน เอาละที่นี้เอาตายเข้าว่าเลย นั่น นี่ละที่ว่าเหตุกับผลมันรับกันๆ ตั้งแต่บัดนั้นมา เราไม่เคยย่อหย่อนในเรื่องความพากความเพียร เอาเป็นเอาตายเข้าว่าตลอดๆ ฉลาดสลบ แต่เราไม่เคยสลบเราก็บอกไม่สลบ ฉลาดตลอดอยู่อย่างนั้นเรื่อยมา

พอได้รับโอวาทของท่านอาจารย์มันเต็มหัวใจแล้ว เอาละที่นี้เอาตายเข้าว่าเพื่อมรรคผลนิพพานโดยถ่ายเดียว จะเอาให้ได้เป็นพระอรหันต์ในชาตินี้ จะไม่เป็นอื่นว่างั้นเลย เรียกว่าเอาชีวิตเข้าแลก ถ้าเป็นอื่นก็เป็นอื่นจากเรียกว่าตายก่อนเสียเท่านั้นเอง ชัดตั้งแต่บัดนั้นมาเรื่องความเพียร หนักจริงๆ ความเพียรของเรา ดุณิสัยก็แล้วกันท่านทั้งหลายดูเอา นิสยจริงจังเด็ดขาด นี่ลงในเจ้าของเด็ดขาดทั้งนั้น เมื่อเป็นเช่นนั้นจะอ่อนแอไม่ได้การประกอบความพากเพียร

ภานาไปองค์เดียวตลอดไม่ยอมให้ใครไปด้วยมันเป็นน้ำไหลบ่า มีองค์หนึ่งมีสององค์ก็ไหลบ่า รับผิดชอบทางนั้นทางนี้โดยสัญชาตญาณเองนะมันหากเป็น ถ้าไปคนเดียวป่าช้าอยู่กับเราเท่านั้นพอ เป็นกับตายเรารู้เราเอง เอาเลย ไม่ฉันทันวันช่างหัวมัน มันจะตายจริงๆ ไปบิณฑบาตมาฉันทันๆ คืออดอาหารนี้มันเสริมความเพียรได้ดี สติดีมาก อาหารน้อยลงเท่าไรๆ สติยิ่งดีๆ อดบิณฑบาตยิ่งฟุ้งๆ แต่ร่างกายมันจะตายซิ เมื่อมันจะตายจริงๆ ก็ไปบิณฑบาตมาฉันทันเสียบ้าง ไม่ฉันทันมันก็จะตายไปไม่ถึงที่ถึงแดน เอาอย่างนั้นมาตลอดเลยจนกระทั่งต้องเสีย

มีแต่อดอาหารเป็นสำคัญละเรา เพราะเห็นผลในการอดอาหาร การตั้งสติได้ดี สติปัญญาคล่องตัวๆ เอาตรงนี้ เอาทุกข์ยากลำบากก็เอา จุดนี้เป็นจุดได้ผลได้ประโยชน์ บีกบีนมาเรื่อยจนกระทั่งต้องเสีย มาจนถึงวาระที่จะช่วยชาติบ้านเมือง เสียมาตั้งแต่โน้นแล้วเอาเต็มเม็ดเต็มหน่วยเสียด้วยนะ ความเพียรก็ได้ปรมาจารย์พ่อแม่ครูจารย์มันเสริมเสียด้วย พอว่าลาท่านจะไปเที่ยวอย่างนี้นะ กราบเรียนท่านแล้วเมื่อกาลอันควรแล้วท่านก็จะแหย่ออกมา เอ้อ ที่ท่านมหาอยากจะไปเที่ยวนั้นก็ไปได้ละ คือกราบเรียนท่านแล้วทิ้งไว้เลย แล้วแต่ท่านจะพิจารณาเรียบร้อยแล้วท่านเห็นสมควรเมื่อไรท่านก็จะบอก

นี่เราก็กกราบเรียนแล้ว เห็นสมควรแล้วท่านก็ลั่นคำสั่งละ เอ้อ ที่ท่านมหาอยากจะไปเที่ยวนั้นก็ไปได้ละ แล้วจะไปทางไหนๆ ท่านก็ถาม พอเสร็จแล้วถามบิณฑบาต

มานี้ จะไปกึ่งองค์ ไปองค์เดียว ท่านผางขึ้นเลย เอ้อ ท่านมหาไปองค์เดียวคนอื่นอย่าไปยุ่งท่านนะ นั้น ท่านเห็นนิสัย นิสัยมันผาดโผนโจนทะยาน ไปแต่องค์เดียวภาวนาเป็นเวลา ๙ ปี ไม่เอาใครไปด้วยเลย ใครก็ทราบแล้ว เรียนก็ถึงขั้นมหา การศึกษาเล่าเรียนมาเป็นปากเป็นทางในทางปฏิบัติด้วยดีอยู่แล้วจะไปบงการอะไรที่ไหน มันก็บงการแต่การดำเนินตามจะได้มากน้อยเพียงไรเท่านั้น นั่นละทุ่มกันเลย เอาเต็มเม็ดเต็มหน่วยๆ

จิตนี้ก็ล้มลุกคลุกคลาน ออกที่แรกล้มลุกคลุกคลาน ครั้นต่อมาก็เพราะความเข้มข้นในความพากความเพียรไม่หยุดไม่ถอยก็ค่อยตั้งตัวได้ๆ จิตสงบร่มเย็น จากนั้นเป็นสมาธิ เอาสรุปความลงไปเลย จากนั้นก็ออกทางด้านปัญญาปัญหานี้หมุนตัวๆ เลย ตอนนี่ละตอนออกทางด้านปัญญา อยู่คนเดียวแล้วยังไม่แล้วยังใครไปแตะไม่ได้ จะไปด้วยไม่ได้เลย ขาดสะบั้นไม่ให้ใครไปด้วยเลย ตอนนั้นตอนงานไม่ว่าง สติปัญญาขั้นอัตโนมัติ เรียกว่าขั้นจะไปแล้วนี่ ถึงขั้นปัญญาอัตโนมัติแล้วจะไปโดยถ่ายเดียวไม่มีคำว่าจะลง ไปโดยถ่ายเดียว ฟุ้งๆ เลย เอาเต็มเม็ดเต็มหน่วย

พอพ่อแม่ครูจารย์มั่นมรณภาพ นั้นละตอนที่เราหมุนเต็มที่ ตอนพ่อแม่ครูจารย์ป่วยหนักเราก็หมุนทางใจอย่างหนัก ท่านก็หมุนทางธาตุทางชั้นธ เราที่หมุนทางจิตใจจะฆ่ากิเลส พอเผาศพท่านเรียบร้อยแล้วก็บึ้งเลย กลับออกมา เดือนสามออกจากวัดดอยธรรมเจดีย์ไป เดือนหกกลับมา ชัดกันเสียเต็มเหนี่ยว เดือนหก ท่านมรณภาพตอนเดือนสามละมั้ง พอเสร็จแล้วก็ไปเป็นเวลาหกเดือน กลับมาเผาศพท่านอะไรเสร็จแล้วเราก็มาเผาศพกิเลสที่หลังวัดดอยธรรมเจดีย์ วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๙๓ นี้เรียกว่าเผาศพกิเลส ท่านเผาธาตุเผาชั้นธ กิเลสท่านเผามานานแล้ว เราก็เผากิเลสที่นั่น

จากนั้นก็เริ่มละที่นี้ เพราะหมู่เพื่อนรุมอยู่ตลอดเวลา เราไม่ยอมให้เข้าติดตัวเรา ขโมยหนีตลอดๆ จนกระทั่งจะว่าลงเวลาที่ก็ว่าได้ แต่เราไม่ได้มีเจตนามันหากเป็นด้วยหมู่เพื่อนรุมเรา ก็เลยแนะนำสั่งสอนหมู่เพื่อนเรื่อยมาจนกระทั่งปานนี้ เพราะฉะนั้นธรรมที่เราได้มานี้ได้อย่างสมเหตุสมผล เรารอดล้มรอดตายมากกว่าที่จะได้ธรรมประเภทนี้ สมเจตนาว่าต้องเป็นพระอรหันต์เท่านั้นเป็นอื่นไม่เอา เข้ากันได้เลย จากนั้นก็สอนโลกเรื่อย ๆ มา จนกระทั่งปัจจุบันนี้เป็นยังงัยการสอนโลกของเรา สอนทุกสิ่งทุกอย่างไม่มีผิดมีพลาดแน่ในหัวใจ ไม่ว่าจะธรรมขั้นใดๆ ให้เป็นที่แน่ใจสำหรับผู้ฟังทั้งหลาย เราไม่มีสงสัยในหัวใจเรา ถอดออกไปตรงไหนแม่นยำๆ หมดเลย จึงให้พากันตั้งใจปฏิบัติ

ธรรมพระพุทธเจ้าพุทธศาสนานี้เป็นตลาดแห่งมรรคผลนิพพานสดๆ ร้อนๆ อย่าให้กิเลสหลอกทางโน้นหลอกทางนี้ คว่านั่นคว่านี้ ศาสนานั้นศาสนานี้ อันนั้นว่าดีอันนี้ว่าดี คว่าโน้นคว่านี้ตายทิ้งเปล่าๆ นะ พุทธศาสนาเลิศแล้วให้ยึดให้เกาะ ท่านสอนตรงไหนให้จับให้ดี อันนี้เป็นศาสนาเลิศแล้ว ศาสนาคู่โลกคู่สงสาร พระพุทธเจ้าทุก

พระองค์ตรัสรู้เป็นแถวแนวอันเดียวกันเลยเรื่อยไป ไม่ปลิกไม่แฉะ ไม่คว้านั้นมาเป็น ศาสดาไม่คว้านี้มาเป็นศาสดา ไม่มี เอกศาสดาองค์เดียวเป็นแบบเป็นฉบับต่อกัน เรื่อยมาจนกระทั่งปัจจุบันนี้ แล้วต่อไปนี่ก็อริยมตไตรย เราเชื่อร้อยเปอร์เซ็นต์เลย เพราะมันเชื่ออยู่ในหัวใจนี้แหละ จากนั้นก็จะมีพระพุทธเจ้าอนาคตวงศ์จะมีต่อไปอีกสิบ องค์ ท่านก็บอกเป็นลำดับตลอดชื่อนามของท่านผู้จะมาตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้ารอง ลำดับลำดับกันไปเรื่อย ๆ ท่านแน่ขนาดนั้นละพุทธศาสนาเล็งญาณบอกไว้เลย บอก ล่วงหน้า ๆ ไว้

นี่เราได้เกิดมาพบพระพุทธศาสนาอย่าให้เสียท่าเสียทีนะ เรื่องพุทธศาสนา แม่นยำมากที่สุด เลิศเลอสุดยอดแล้วคว่าให้ติดมือนะ อย่าปล่อยวางเป็นอันขาด นี่สอน เต็มเหนี่ยว ลงมาจากเวที่มาสอนจึงไม่สงสัยอะไร วันนี้เอาเพียงแค่นั้นละ พอ

(หลวงตาครับ ทนายจากสำนักงานทนายความ เขาช่วยชาวบ้านเขามีความเป็น ห่วงหลวงตา เขาเลยมาถวายตัวเป็นลูกศิษย์หลวงตา ความประสงค์ก็เพื่อหากว่าหลวง ตามีความจำเป็นในการที่จะต้องใช้ทนายความ เขาชื่อชุมพล เขาบอกว่าเขาทราบข่าวว่า เมื่อสองสามวันที่ผ่านมา ทางสำนักงานทนายความ เรียกว่าทนายของชาวบ้านนี้ ได้ ทราบข่าวว่ามีบุคคลบางกลุ่มบางพวกจะเข้ามาสร้างความไม่สงบให้แก่หลวงตา ถึงขั้นที่ จะฟ้องร้องถึงโรงถึงศาลกับท่านหลวงตา โดยเขาทราบทางหนังสือพิมพ์ วิทยุ และ โทรทัศน์ ดังนั้นทางคณะทนายความชาวบ้านจึงมีมติเห็นพ้องต้องกันว่า ส่งให้นายชุม พล อุดมโกชน เป็นตัวแทนเป็นทนายความของชาวคณะมาถวายตัวแก่ท่านหลวงตา เพื่อหากว่าหลวงตามีสิ่งที่จะปรึกษาด้านกฎหมาย และยินดีรับใช้หลวงตาตลอดเวลา เขาจึงกราบนมัสการมาด้วยความเคารพอย่างสูง คณะทนายความ สำนักงานกฎหมาย ทนายความชาวบ้านครับ เขาชื่อนายชุมพล กราบเรียนนะฮะ เขาก็เป็นห่วงหลวงตาละ ครับ)

เออ ห่วงไป ผู้ห่วงห่วงไป ลูกศิษย์กับอาจารย์ห่วงกัน พ่อแม่กับลูกต้องห่วงกัน เอ้า ห่วงไปเราไม่ว่า เอ้า ว่าต่อไป (เขาชื่อนายชุมพล อุดมโกชน นะครับ เขาก็พร้อมที่ จะรับใช้หลวงตา หากหลวงตามีความประสงค์จะใช้เกี่ยวกับเรื่องทนายความ) เขาจะมา สร้างเหตุการณ์ก่อกวนเราว่างั้นหรือ เออ สร้างก็สร้างเถอะเขาสร้างข้างนอก เราไม่มี อะไรที่ก่อกวนตัวเองหมดทุกอย่างแล้ว เขาจะสร้างอะไรให้เขาสร้างไปเข้าใจหรือ เข้าใจหรือเปล่าละ เขาอยากสร้างอะไรก็ให้เขาสร้างไป เราไม่สร้างเราหมดแล้วที่จะ สร้างจะสมจะส่งจะเสริมอะไรในหัวใจเราหมด ไม่มีอะไรเหลือแล้ว ใครจะสร้างจะอะไร มันเรื่องของโลก โลกมันสกปรก อยากรู้เรื่องอะไรเขาก็ก่อของเขาเอง

ก็ตั้งหมาวิชัยมันจะมาเอาหลวงตาบัว เดือนสิงหาข้างหน้าจะหาข้อมูลมาฟ้อง ว่า หลวงตาบุบเงินที่ช่วยชาตินี้ไว้หลายพันล้านบาท เขากำลังหาข้อมูล แล้วจะเอาเนี้ยมา ฟ้องหลวงตาให้จม เข้าใจเหอ เดือนสิงหานี้ ทางนี้ก็ตอบไปแล้วตั้งแต่เขายังไม่หา เตี้ยวันนี้อะยังไม่หาข้อมูล หรือหาแล้วก็ไม่ทราบ ก็บอกให้เขายกโคตรมาเลย ข้อมูลมี ก็โคตรให้อามาเลยมาฟ้องหลวงตาบัว พอมาถึงหลวงตาบัวแล้ว หลวงตาบัวนี้จะจับ หัวมันใส่เข้าไปโรงพยาบาลศูนย์อุดรธานี ให้พวกหมอพวกพยาบาลทั้งหลายที่เขารับ บริจาคจากเรามากน้อยเพียงไร ซึ่งเขาจดบัญชีเอาไว้ใช่ไหม ให้เขาเอาอันนั้นละตี หน้าผากมันหงายหมากลับไป

ยังไม่ถึงไหนละไปหาข้อมูลโรงพยาบาลศูนย์โรงเดี่ยวเท่านั้นพอ เพราะมันร่วม ร้อยล้านนูนนะ เฉพาะโรงพยาบาลศูนย์นี่นะ ของสำคัญๆ เราให้หมดเลย เพราะฉะนั้น เวลาจะมาหาข้อมูลกับเรา เราเป็นผู้ต้องหาไม่มีใครเชื่อละ ต้องไปหาโรงพยาบาล ไปหา หมอหาพยาบาลให้เขาเป็นผู้ให้ข้อมูล นั่นเขาไม่ได้มีคดีติดหัวเหมือนเรา ให้เขาเป็นผู้ ชี้แจงเข้าใจไหม พูดสนุกเฉยๆ ตีหน้าผากมันให้มันหงายหมาไปบักหมาวิชัย มันไป เรียนวิชาหมามาจากไหนมันถึงกัตุ้นกัตุนี้ กัดไปกัดมาก็มากัดหลวงตาบัว

หมาวิชัย แต่ก่อนเป็นผู้อำนวยการอยู่ที่โรงพยาบาลเพ็ญ มันเอารถไปเกมาขวาง หน้าเราหาอุบายขอรถจากเรา พอเราเข้าไปนั่นบีบมันเอารถไปเกมาขวาง เวลาเรา ออกมารถไปเกมันขวางให้ว่าดูไม่ได้ ขอรถใหม่ความหมายว่างั้น ที่นี้ในห้อง เฉพาะห้อง ผ่าตัดหลายล้าน เราให้เรียบริ้อยแล้วอันนี้ก็ให้ จากนั้นก็ให้เรื่อยมา ให้หมาวิชัยนี้แหละ เข้าใจไหม เราไม่มีอะไรกับหมาวิชัย มีแต่ให้แต่สงเคราะห์ถ่ายเดียว ใอันนี้มันหวัง ตำแหน่งรัฐมนตรีพูดตรงๆ มันหวังตำแหน่งรัฐมนตรีมันอยากได้รัฐมนตรี ถ้าตีหัว หลวงตาบัวได้แล้วมันจะได้เป็นรัฐมนตรี คงอย่างนั้นละทำ มันจะไปเอากับใครรัฐมนตรี มันก็ไปเอากับนายกฯทักษิณนั่นละจะไปเอาใคร ไปให้มันประทานให้ นายกฯทักษิณก็ แม้ว แม้วนั่นก็ลูกศิษย์เรา มันจะเป็นอะไรไป เข้าใจเหอ มันมีแต่เรื่องขบขัน ดูโลก สกปรก มีแต่เรื่องขบขัน

แล้วมีอะไรอีกล่ะ (เขามากราบฝากตัวเป็นลูกศิษย์หลวงตา ให้หลวงตา รับทราบ) เอ้อ มาฝากตัวเป็นลูกศิษย์นี้โลกเขายอมรับ แต่จะมาขอเป็นอาจารย์ของเรา นี้โลกเขาจะไม่ยอมรับ ถูกต้องแล้วเขามาฝากตัวเป็นลูกศิษย์ เหมาะแล้วถูกต้อง เขา ไม่ได้มาฝากตัวเป็นอาจารย์

เตี้ยวันนี้อะทางอำเภอเพ็ญก็กำลังสร้างอะไรสถานีตำรวจ (รวมทั้งหญิงทั้งชาย ๔ ห้อง แล้วก็ที่ปัสสาวะอีก ๒ ที่ เอาไว้รับรองชาวบ้าน เป็นที่นั่งชาวบ้านมาติดต่อโรงพัก) โรงหนึ่งใช่ไหม นั่นละกำลังสร้างเตี้ยวันี้ กำลังสร้าง ทั้งห้องน้ำ ทั้งโรงอะไรที่ประชาชน

เขาไปติดต่อกับโรงใหญ่อยู่ นี่เราก็ไปสร้างให้แล้ว บ้านข้าวสารก็สร้างให้ อำเภอก็ให้สร้างให้อยู่เวลานี้

นี่พระท่านทำทางจงกรมให้ต่อจากกุฏิไปทางด้านตะวันตกเลย เรากลับมาเห็นทำเรียบร้อยแล้ว คือกุฏิเราหลังนี้เวลากลางคืนฝนตกเราจะเดินจงกรมในกุฏิ เราก็เล่าธรรมดาไม่ได้บอกให้พระท่านนะ เราชอบตามธรรมชาติ อะไรสะดวกสบายเท่านั้น ๆ ไปเลย พระเลยมาทำจากกุฏินี้ต่อไปด้านตะวันตก ยาวเท่ากันกับบริเวณกุฏิไปทางนี้ ยาวไปนั่นเท่ากัน กลางคืนก็เลยจุดไฟไว้ที่ทางจงกรมตรงกลาง เดินจงกรมกลางคืน ฝนตกไม่ตกช่างหัวมันที่นี่ แต่ก่อนถ้าฝนตกก็เดินบนนี้ ถ้าฝนไม่ตกก็ไปเดินทางซีเมนต์ ทางจงกรมลาดซีเมนต์อยู่ข้างใน เตี้ยวันนี้เดินนี้เลยเตลิด เดินไปเดินมาสะดวก

ส่วนมากที่สร้างโน้นสร้างนี้สร้างเวลาหลวงตาไม่อยู่นะ เพราะพระเหล่านี้ทราบนิสัยหลวงตา ไม่ชอบก่อสร้างแต่ไหนแต่ไรมา พ่อแม่ครูจารย์มันก็เหมือนกัน ท่านอยู่โดยหลักธรรมชาติ ๆ เหล่านี้มันเป็นเครื่องแต่งเรื่องเสริมขึ้นมาต่างหาก ท่านเองท่านเป็นอย่างนั้นพ่อแม่ครูจารย์มัน ที่นี้เวลามันมาเข้าหัวใจเราก็เป็นแบบเดียวกัน ก็เลยอยู่เป็นหลักธรรมชาติ อะไรสบายหมด อยู่ที่ใดนอนที่ใดไปที่ไหนสบายหมดเลย นี่หลักธรรมชาติ อะไรเป็นเครื่องเสริมเครื่องเติมเข้ามาเป็นเครื่องต่ำลงไม่เอา อันนี้เขาทำไว้แล้วก็อาศัยไปอย่างนั้น

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz